

รูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

An Education Administration Model of Factors Influencing The Educational Quality of Secondary School Students Under The Secondary Educational Service Area Office 9

รัฐวิทย์ ทองนวรรตน์

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเพื่อการพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. สุวรรณ นาคพนม และ ผศ.ดร. วัชร ชูชาติ

Abstract

This research aimed to study the factors influencing the quality of secondary school students, to develop and validate the educational administration model that affected the quality of secondary school students in schools under The Secondary Educational Service Area Office 9.

The samples for this study were directors, deputy directors, and heads of departments of the Secondary Educational Service Area Office 9, school administrators, teachers and educational personnel. The samples for the in-depth interview were 9 persons and the samples to answer the questionnaire were 356 persons. The instrument used to collect data were the interview and questionnaire with the reliability at 0.84. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, correlation coefficient analysis and route analysis.

The findings were as follows:

1. Factors of the educational administration model affecting the quality of secondary school students in schools under The Secondary Educational Service Area Office 9 comprised 6 factors, namely, transformational leadership, the information technology usage, supervision, policy implementation, networking building and the organizational culture.

2. The educational administration model that affected the quality of secondary school students in schools under the Secondary Educational Service Area Office 9 were the transformational leadership, the Information technology usage, supervision, policy implementation, networking building and the organizational culture. It was consistent with the empirical data ($t=280.83$, $df=356$, $P\text{-value}=0.99$, $GFI=0.95$, $AGFI=0.93$, $RMSEA=0.00$, $RMR=0.04$), and the quality of the students was directly influenced by friendly supervision, networking building, information technology usage, transformational leadership, policy implementation and the organizational culture with the Influence at -1.17, 0.43, 0.33, 0.29, 0.05 and 0.01 respectively. The influence of factors on the policy implementation was 3.25. The factors could describe the variance of secondary school students 60 percents.

Keywords : administration, education, development

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 (จังหวัดนครปฐมและจังหวัดสุพรรณบุรี)

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้บริหารระดับหัวหน้ากลุ่มงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 9 คน และผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 356 คน เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง และการวิเคราะห์เส้นทาง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยของรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 พบว่า ประกอบด้วย 6 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การนิเทศแบบกัลยาณมิตร การนำนโยบายไปปฏิบัติ การสร้างเครือข่าย และวัฒนธรรมองค์กรการ

2. รูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ประกอบด้วยปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การนิเทศแบบกัลยาณมิตร การนำนโยบายไปปฏิบัติ การสร้างเครือข่าย และวัฒนธรรมองค์กร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($X^2=280.83$, $df=356$, $P\text{-value}=0.99$, $GFI=0.95$, $AGFI=0.93$, $RMSEA=0.00$, $RMR=0.04$) และคุณภาพของผู้เรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากการนิเทศแบบกัลยาณมิตร การสร้างเครือข่าย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การนำนโยบายไปปฏิบัติ และวัฒนธรรมองค์กร มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -1.17 , 0.43 , 0.33 , 0.29 , 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ และอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ค่าอิทธิพลเท่ากับ 3.25 ปัจจัยที่นำมาศึกษาสามารถอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเท่ากับร้อยละ 60

คำสำคัญ : การบริหาร การศึกษา การพัฒนา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบเศรษฐกิจมาหลายครั้ง โดยเริ่มจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมเบา โดยใช้ประโยชน์จากค่าจ้างแรงงาน ราคาถูกและทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มุ่งเน้นการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าเป็นสำคัญ จากนั้นประเทศไทยได้ก้าวสู่ภาคอุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น โดยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อให้มาใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกไปตลาดโลก ซึ่งทำให้ประเทศไทยมีเศรษฐกิจที่เติบโตเพิ่มขึ้น แต่ก็ต้องเผชิญกับ “กั๊กดักประเทศรายได้ปานกลาง” และ “กั๊กดักความเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่ง” และ “กั๊กดักความไม่สมดุลในการพัฒนา” ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจโดยใช้แนวคิด Thailand 4.0 เป็นโมเดลเศรษฐกิจที่จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกั๊กดักดังกล่าว พร้อมๆ กับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ “ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง” ที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม ตามแนวทางที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีได้วางไว้ ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ตามแนวคิด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยขับเคลื่อนผ่านกลไก “ประชารัฐ” ทั้งนี้ Thailand 4.0 ได้กำหนดเป้าหมายครอบคลุมใน 4 มิติ ได้แก่ (1) ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ เป็น “ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่า” ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ (2) ความอยู่ดีมีสุขทางสังคม เป็น “สังคมที่เดิน

หน้าไปด้วยกัน ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ด้วยการเติมเต็มศักยภาพของผู้คนในสังคม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และพื้นที่ความสามัคคีและความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคม ให้กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง (3) การยกระดับคุณภาพมนุษย์ ด้วยการพัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21” ควบคู่ไปกับการเป็น “คนไทย 4.0 ในโลกที่หนึ่ง” และ (4) การรักษาสีงแวดล้อม เป็น “สังคมที่น่าอยู่” มี “ระบบเศรษฐกิจที่สามารถปรับสภาพตามภูมิอากาศ” ควบคู่ไปกับการเป็น “สังคมคาร์บอนต่ำ” อย่างเต็มรูปแบบ (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2559)

ในการขับเคลื่อน Thailand 4.0 นั้น รัฐบาลได้กำหนดทิศทางการพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบไปด้วย 5 วาระ คือ วาระที่ 1 การเตรียมคนไทย 4.0 ให้พร้อมก้าวสู่โลกที่หนึ่ง วาระที่ 2 การพัฒนาคลัสเตอร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย วาระที่ 3 การบ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม วาระที่ 4 การเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศผ่าน 18 กลุ่มจังหวัด และ 76 จังหวัด และวาระที่ 5 การบูรณาการอาเซียนเชื่อมประเทศไทยสู่ประชาคมโลก

การเตรียมคนไทย 4.0 ให้พร้อมก้าวสู่โลกที่หนึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเตรียมคนไทยพัฒนาคนไทยให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ นั่นก็คือการให้การศึกษาแก่คนไทยให้โอกาสทางการ

ศึกษาให้คนไทยได้เข้าถึงการศึกษา จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนา ด้านความรู้ เมื่อคนไทยมีความรู้ ก็จะช่วยกันพัฒนาประเทศ

การศึกษาถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยให้การเตรียมคนไทย 4.0 ให้พร้อม ก้าวสู่โลกที่หนึ่งประสบความสำเร็จ ได้อย่างมีคุณภาพตามเป้าหมาย การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 โดยการ เรียนรู้จะช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนใน 3 เรื่องสำคัญ ประกอบไปด้วย (1) การปรับเปลี่ยนเป้าหมายและระบบการบริหารจัดการ การเรียนรู้ทั้งระบบ (2) การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และทักษะครู และ (3) การปรับเปลี่ยนหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนกรเรียนรู้ของคนไทย บ่มเพาะ ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงเป็นการขยายและสร้างช่องทางการ เรียนรู้และพัฒนาคนไทยในช่องทางต่างๆ ให้ขยายวงกว้าง เช่น การเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ Talent Action Plan การสร้างเครือข่ายมืออาชีพ (Professional Network) พัฒนา Smart People และ ประยุกต์เข้ากับอาชีพต่างๆ เช่น Smart Farmer

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนด นโยบายในการดำเนินงานไว้ 11 ประการ เพื่อพัฒนาการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย (1) การเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) เร่งพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษา (3) เร่งปรับระบบ สนับสนุนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน (4) ยกระดับความแข็งแกร่งมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถาน ศึกษา (5) เร่งสร้างระบบให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นองค์กร คุณภาพที่แข็งแกร่ง และมีประสิทธิภาพ (6) เร่งรัดปรับปรุงโรงเรียน ให้เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็ง (7) สร้างระบบการควบคุม การจัดการการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่มีข้อมูลสารสนเทศ และ ข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนกรเรียนการสอนอย่างพร้อมบริบูรณ์ (8) สร้างวัฒนธรรมใหม่ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ (9) เร่งปรับ ระบบการบริหารงานบุคคล มุ่งเน้นความถูกต้อง เหมาะสม เป็นธรรม ปราศจากคอร์รัปชั่น (10) มุ่งสร้างพลเมืองดีที่ตื่นตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้ และ (11) ทุ้มเทมาตรการเพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาที่พัฒนาแล้ว และโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ไม่ได้คุณภาพ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนต้องเสียโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2558, หน้า 7-8)

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น พื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กรมหาชน ปีการศึกษา 2558 การเตรียมคนไทยเพื่อเข้าสู่ Thailand 4.0 พร้อมก้าวสู่โลกที่หนึ่งนั้น หัวใจสำคัญที่สุด คือ

การพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ด้วยการพัฒนาทางการศึกษา แต่ใน ปัจจุบันการศึกษาของประเทศไทยต้องได้รับการพัฒนาเพราะ จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2558 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา หลัก 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ เฉลี่ย 37.91% และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาหลัก 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ เฉลี่ย 34.81% ต่ำกว่าร้อยละ 50

ปีการศึกษา 2559 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2559 ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 (จังหวัดนครปฐม และจังหวัด สุพรรณบุรี) ในวิชาหลัก 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ พบว่า ผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 วิชาหลัก 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ เฉลี่ย 39.49% และระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาหลัก 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ เฉลี่ย 35.35% ต่ำกว่า ร้อยละ 50 (รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น พื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กรมหาชน ปีการศึกษา 2559) จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น ซึ่งก็ จะเป็นการพัฒนายกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนเพื่อรองรับ นโยบาย Thailand 4.0

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น พื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กร มหาชน ปีการศึกษา 2558 และปีการศึกษา 2559 พบว่า ปัญหา ที่ส่งผลต่อการบริหารการศึกษา และคุณภาพของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 มีดังนี้ ปัญหาของผู้บริหารในการปฏิบัติงาน เรื่องการวางแผน และการสร้างครีธาให้เป็นที่ยอมรับระหว่าง ผู้บริหารและครู เช่น ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ไม่เพียงพอ การแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคลากรที่มีมาแต่เดิมอาจส่งผลให้เกิด การแตกแยกแบ่งฝ่ายในองค์กรมากกว่าเดิม ซึ่งปัญหานี้ต้องมีการ พัฒนาคุณลักษณะของผู้บริหารที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในโรงเรียน ปัญหาภาระงานของครูผู้สอนที่เกิดขึ้นในลักษณะครุมีภาระงานมาก ทำให้มีเวลากับการสอนนักเรียนน้อย ซึ่งในกรณีนี้ รัชนี้ อมาตยกุล (2556) ได้กล่าวไว้อย่างน่าสนใจว่า ครู และผู้บริหารในแต่ละโรงเรียน ต่างมีงานให้ทำมากเกินไปจนจำเป็น ครูส่วนใหญ่ถูกดึงเวลาออกไปจาก

เด็กมากจนวันๆ แทบไม่ได้สอนหนังสือ ซึ่งภาระงานที่มากทำให้ครูมีเวลาสอนนักเรียนน้อยลง จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2559 ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับครูที่จำเป็นต้องสอนวิชาที่ไม่ตรงกับที่เรียนมาคือไม่ตรงเอกทำให้มีปัญหาเรื่องความไม่ชัดเจนในวิชาที่สอน ไม่สามารถสอนให้นักเรียนเข้าใจได้อย่างชัดเจนจึงมุ่งไปที่คำตอบมากกว่ากระบวนการคิดสอนแบบแยกส่วน และมียกตัวอย่างให้เด็กทำตาม ซึ่งส่งผลให้เด็กขาดคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ ความกล้าและรู้จักแสดงความคิดเห็นต่อชุมชน ความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง การรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การมีความคิดในการพัฒนา ความคิดเชิงวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์ ปัญหาด้านพฤติกรรมของเด็กนักเรียนที่พบได้บ่อยคือ เรียนอ่อนซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาครอบครัวมีฐานะยากจน ขาดเรียนบ่อยการไม่ตั้งใจเรียน ทำให้เรียน ไม่ทันเพื่อน และไม่ได้รับความสนใจจากคนรอบข้าง จึงทำให้เกิดพฤติกรรมหนีเรียนตามมา ปัญหาด้านนโยบายของหน่วยงานนโยบายด้านการศึกษามีการปรับเปลี่ยนบ่อยๆ และสร้างภาระงานจำนวนมากในรูปแบบของการประเมิน ประกวดแข่งขัน ทำให้ครูไม่สามารถสอนนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ปัญหาสภาพสังคมแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน และการบริหารงานของโรงเรียน ได้แก่ ชุมชนรอบโรงเรียนบางแห่งเป็นแหล่งซื้อขายยาเสพติด ทำให้นักเรียนอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดสูง และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทำให้นักเรียนขาดความยับยั้งชั่งใจ ส่งผลให้เกิดการกระทำความผิดได้ง่าย ปัญหาด้านหลักสูตรและแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่ถูกวิพากษ์ถึงความยาก คำถามไม่ชัดเจนและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้ผลการสอบของนักเรียนต่ำ ซึ่งสาเหตุเบื้องต้นมาจากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด หรือระดับความรู้ของนักเรียนที่กำหนดไว้กับการสอนจริงของครูผู้สอนในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้ความรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ไปด้วย และปัญหาดังกล่าวยังเกี่ยวพันกับปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัญหาของกระทรวงศึกษาธิการที่ไม่สามารถแก้ปัญหาการจัดสรรอัตราครูให้เป็นไปตามกรอบอัตรากำลังได้ทำให้เกิดการขาดแคลนครู ครูไม่ครบชั้นและสอนไม่ตรงวิชาเอก

ผู้วิจัยยังได้ศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามแนวคิดทางวิชาการ โดยพบว่า มีปัจจัยทางการบริหารหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาที่นักวิชาการได้ให้ความเห็นไว้สอดคล้องกัน เช่น ภาวะผู้นำ (Barling, Julian., Tom, Weber. & Kevin, Kelloway E. 1966, pp. 827-832) (Bass, Bernard M. & Riggio, Ronald E. 2006, pp. 21-25)

วัฒนธรรมองค์การ (Handy, C.B. 2009, pp. 14-20) (Deal, T.E., & Kennedy, A.A. (1982), p. 108) เทคโนโลยี (Thompson, R.L., & Cat-Baril, W.L. 2003, pp. 63-65) การนิเทศ (Harris 1985) เครือข่าย (William D. Eggers 2548, pp. 58-66) และนโยบาย (Donald & Carl. 1975, pp. 445-488)

ปัจจัยการบริหารการศึกษาของสถานศึกษาที่กล่าวมาแล้วเบื้องต้น สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนมีความสำคัญต่อความสำเร็จค่านโยบาย สนับสนุนการเปลี่ยนแปลง สร้างความมุ่งมั่นให้แก่บุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ รวมถึงอำนวยความสะดวกในการทำงาน วัฒนธรรมองค์การโรงเรียนมีความสำคัญต่อพฤติกรรมและทิศทางการดำเนินงานของบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน โดยวัฒนธรรมองค์การจะสร้างความเชื่อมั่นอาชีพให้กับครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีศักยภาพสูงในการขับเคลื่อนนโยบายที่ได้รับมอบหมาย การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนสร้างความน่าสนใจของหลักสูตร และเนื้อหา โดยมีการจัดทำองค์ความรู้ที่ครูผู้สอนและนักเรียนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย การนิเทศติดตามประเมินผลที่เน้นการให้ความช่วยเหลือมากกว่าการประเมินผลงานเชิงประจักษ์เพื่อตีค่าคะแนน เป็นการกำลังใจครู และนักเรียน รวมถึงเพื่อนำข้อมูลจากการประเมินมาใช้ปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานต่อไป เครือข่ายการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย จะช่วยให้เกิดการสนับสนุนการแก้ไขปัญหา และให้องค์ความรู้แก่โรงเรียน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของนักเรียน และนโยบายระดับรัฐบาล และกระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา ในการสนับสนุนการยกระดับคุณภาพของนักเรียน ในด้านของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และทักษะการคิดและการทำงาน ช่วยให้การขับเคลื่อนนโยบายมีความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการเตรียมคนเข้าสู่ Thailand 4.0 พร้อมก้าวสู่โลกที่หนึ่งนั้น หัวใจสำคัญที่สุดคือการพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ด้วยการพัฒนาด้านการศึกษา และจากการศึกษาใน 6 ประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ซึ่งผลการวิจัยนี้จะช่วยให้การบริหารการศึกษาส่งผลให้การยกระดับคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ในด้านของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และทักษะการคิดและ

การทำงาน มีประสิทธิภาพ รวมถึงช่วยให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ซึ่งจะส่งผลทำให้โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษาในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

ขอบเขตในการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

รูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกัน ซึ่งประกอบด้วย ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ใช้แนวคิดหลักเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ Bass & Riggio (2006, pp. 21-25) วัฒนธรรมองค์การ ใช้แนวคิดหลักเรื่องวัฒนธรรมองค์การของ Handy, 2009, pp. 14-20 เทคโนโลยีทางการศึกษา ใช้แนวคิดหลักเรื่องความพร้อมของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในสถานศึกษาของสายสุตา ปันตระกูล และคณะ (2555) การนิเทศแบบกัลยาณมิตร ใช้แนวคิดหลักเรื่องกัลยาณมิตรนิเทศของชุตติกาญจน์ เบญจพรวัฒนา (2547) เครือข่ายใช้แนวคิดหลักเรื่องเครือข่ายของวีระศักดิ์ เครือเทพ (2550, หน้า 36-38) และการน่านโยบายไปปฏิบัติ ใช้แนวคิดหลักเรื่องการน่านโยบายไปปฏิบัติของเกียรติศักดิ์ เศรษฐพิณิจ (2556)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร : ทำการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และผู้บริหารระดับหัวหน้ากลุ่มงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผู้บริหารโรงเรียน และครูและบุคลากรทางการศึกษา และทำการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณจากผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ทั้ง 61 แห่ง จำนวน 3,276 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2559)
2. กลุ่มตัวอย่าง : การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และผู้บริหารระดับหัวหน้ากลุ่มงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผู้บริหารโรงเรียน และ ครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมจำนวน 9 คน และการศึกษา

ข้อมูล เชิงปริมาณ คือผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 356 คน

ตัวแปรอิสระ 6 ตัว และตัวแปรตามที่ใช้ศึกษา

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนามาจากแนวคิดของ Bass & Riggio, 2006, pp. 21-25 โดยศึกษาใน 4 องค์ประกอบ คือ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์หรือการสร้างบารมี การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นเอกัตถะบุคคล
2. วัฒนธรรมองค์การ พัฒนามาจากแนวคิดของ Handy, 2009, pp. 14-20 โดยศึกษาใน 4 องค์ประกอบ คือ วัฒนธรรมองค์การแบบ Zeus วัฒนธรรมองค์การแบบ Apollo วัฒนธรรมองค์การแบบ Athena และวัฒนธรรมองค์การแบบ Dionysus
3. เทคโนโลยีสารสนเทศ พัฒนามาจากแนวคิดเรื่องความพร้อมของเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาของแนวคิดของนักวิชาการและงานวิจัยของสายสุตา ปันตระกูล และคณะ (2555) โดยศึกษาใน 6 ด้าน คือ ด้านบริหารการจัดการ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนหลักสูตร ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ และห้องเรียน ด้านวัสดุ อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ และด้านความรู้พื้นฐานของนักเรียนทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
4. การนิเทศ พัฒนามาจากแนวคิดเรื่องกัลยาณมิตรนิเทศของนักวิชาการและงานวิจัยของสมุน อมรวีวัฒน์ (2551) โดยศึกษาใน 5 องค์ประกอบ คือ สร้างความเป็นมิตร คิดวางแผนร่วมกัน หมั่นติดตามเยี่ยมชม นำผลกลับมาวิเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพ
5. เครือข่าย พัฒนามาจากแนวคิดของนักวิชาการและงานวิจัยของสรรเสริญ หมายสวัสดิ์ (2556) โดยศึกษาใน 4 องค์ประกอบ คือ เป้าหมายในการเข้าร่วมเครือข่าย การมีผลประโยชน์ตอบแทนภายในเครือข่าย ปฏิสัมพันธ์ภายในเครือข่าย และระบบบริหารจัดการ
6. การน่านโยบายไปปฏิบัติ พัฒนามาจากแนวคิดของนักวิชาการและงานวิจัยของเกียรติศักดิ์ เศรษฐพิณิจ (2556) ที่ได้กล่าวถึงปัจจัยภายนอกของการน่านโยบายไปปฏิบัติ โดยศึกษาใน 6 องค์ประกอบ คือ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย การสนับสนุนความช่วยเหลือจากส่วนกลาง เงื่อนไขของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และสภาพปัญหา ผู้กำหนดนโยบาย กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ได้รับผลกระทบ และสาธารณชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. ตัวแปรตามของผู้เรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถทักษะตามหลักสูตรสถานศึกษา และมีพัฒนาการ ในด้านการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนสมรรถนะ

ที่สำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 3 ตัวแปรดังนี้ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และทักษะการคิดและการทำงาน

แผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัยรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

ภาพที่ 1 แผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัยรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในแต่ละขั้นตอน รวมทั้งหมด 2 ประเภท คือ

1. สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อทำการพิจารณาปัจจัยที่เหมาะสมต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9

2. แบบสอบถามความคิดเห็น (questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และระยะเวลาปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารการศึกษาประกอบด้วย ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา กัลยาณมิตรนิเทศ เครือข่าย การนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตอนที่ 3 คุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 120 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert's rating scale) โดยกำหนดค่าคะแนนของช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำนวน 9 คน เพื่อทำการพิจารณาความเหมาะสมของปัจจัยการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 เพื่อกำหนดตัวแปร ที่เป็นปัจจัยการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

2. การสอบถามความคิดเห็นของตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม สำหรับการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มาจากประชากร (จำนวน 356 คน) เพื่อสร้างโครงสร้างรูปแบบการบริหารการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์ ไปจำนวน 356 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 356 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อหาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ดังนี้

1.1 สรุปลักษณะ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

1.2 สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และผู้บริหารระดับหัวหน้ากลุ่มงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ผู้บริหารโรงเรียนครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมจำนวน 9 คน เพื่อทำการพิจารณาความเหมาะสมของปัจจัยการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยการบริหารการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยการบริหารงาน 6 ปัจจัย ประกอบด้วย ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์การ ความพร้อมของเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา กลยุธยมนิตริเทศ เครือข่าย และการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายโดยกำหนดเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981, p. 195) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 4.51–5.00 หมายถึง มีความสำคัญในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 3.51–4.50 หมายถึง มีความสำคัญในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 2.51–3.50 หมายถึง มีความสำคัญในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 1.51–2.50 หมายถึง มีความสำคัญในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 1.00–1.50 หมายถึง มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การวิเคราะห์คุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 3 ด้าน ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และทักษะการคิดและการทำงาน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายโดยกำหนดเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981, p. 195)

2.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

2.4 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับ 2 ของโมเดลการวัดของตัวแปรรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

ตอนที่ 3 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ดังนี้

3.1 ตรวจสอบรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และค่าอิทธิพลรวมโดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

ในการพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผลการวิจัยจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ปัจจัยของรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ประกอบด้วย 6 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การนิเทศแบบกลยุธยมนิตริเทศ การนำนโยบายไปปฏิบัติ การสร้างเครือข่าย และวัฒนธรรมองค์การ

2. รูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($X^2=280.83$, $df=356$, $P\text{-value}=0.99$, $GFI=0.95$, $AGFI=0.93$, $RMSEA=0.00$, $RMR=0.04$.) และคุณภาพของผู้เรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากการนิเทศแบบกลยุธยมนิตริเทศ การสร้างเครือข่าย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การนำนโยบายไปปฏิบัติ และวัฒนธรรมองค์การ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -1.17, 0.43, 0.33, 0.29, 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ และอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ค่าอิทธิพลเท่ากับ 3.25 ปัจจัยที่นำมาศึกษาสามารถอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเท่ากับร้อยละ 60

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9” ผลการวิจัยเป็น ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ประกอบด้วย 6 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การนิเทศแบบกลยุธยมนิตริเทศ การนำนโยบายไปปฏิบัติ การสร้างเครือข่าย วัฒนธรรมองค์การ การที่ได้ข้อสรุปของการวิจัยเช่นนี้เป็นไปตามกรอบการวิจัยที่เป็นรูปแบบเชิงสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่ารูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 เป็นรูปแบบเชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิดทฤษฎีจากนักการศึกษาและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องมาได้ค่อนข้างสมบูรณ์ รวมทั้งการสังเคราะห์ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นทั้งผู้ปฏิบัติงาน และผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้กำหนดนโยบายทำให้มองเห็นการเชื่อมโยงทฤษฎีที่วิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ทฤษฎีที่ผู้ปฏิบัติได้สอดคล้องกับบริบทอย่างแท้จริงจึงทำให้การตรวจสอบโมเดลการวัดหรือการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอรัญญา ชนะเพีย (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรม การเรียนรู้ขององค์กร การบริหารเชิงกลยุทธ์ สุขภาพองค์กร และพฤติกรรมการสอนของครู และยังสอดคล้องกับการศึกษาของนวลแสง สุศิริ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภาคใต้ พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผล โดยรวมต่อประสิทธิภาพทางวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ บรรยากาศทางวิชาการ ภาวะผู้นำทางวิชาการและพฤติกรรมการสอนของครู เพราะฉะนั้นรูปแบบบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ที่ประกอบไปด้วยปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การนิเทศแบบกัลยาณมิตร การสร้างเครือข่าย และการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัยและเป็นไปตามโมเดลสมมติฐาน

2. ผลการตรวจสอบรูปแบบบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนารูปแบบที่เป็นรูปแบบเชิงสาเหตุ (casual model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางแบบ Path analysis ในการสร้างรูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ซึ่งรูปแบบเชิงสาเหตุได้ทำการศึกษาวิจัยรูปแบบเชิงข้อความที่มีตัวแปรสลับซับซ้อนจากแนวคิดทฤษฎีที่สำคัญที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีมาแล้ว รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรงแต่ละสมการแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุเชิงผลระหว่างตัวแปรซึ่งผลเป็นดังนี้ ตัวแปรแฝงภายนอกประกอบด้วย ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นเอกัตถะบุคคล โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกค่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือ การกระตุ้นทางปัญญา

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ ด้านบริหารการจัดการ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านบุคลากรและด้านสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกค่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุด คือ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านบุคลากร

การนิเทศแบบกัลยาณมิตร ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร คือ การสร้างความเป็นมิตร คิดวางแผนร่วมกัน หมั่นติดตามเยี่ยมชม นำผลกลับมามีวิเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกค่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือนำผลกลับมามีวิเคราะห์

การนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วยตัวแปร สังเกตได้ 6 ตัวแปรคือมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย การสนับสนุนความช่วยเหลือจากส่วนกลาง เงื่อนไขของเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ผู้กำหนดนโยบาย กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ได้รับผลกระทบ และหน่วยการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (β) ของตัวแปรสังเกตได้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกค่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน มากที่สุด คือ กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ได้รับผลกระทบ

เมื่อพิจารณาตัวแปรแฝงภายในประกอบด้วย วัฒนธรรม องค์กรประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ ความเชื่อถือในการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชา การยึดถืออำนาจหน้าที่ตามระเบียบกฎหมาย การสร้างและพัฒนาศักยภาพของทีมีการศึกษา และการสร้างและพัฒนาศักยภาพของสมาชิก โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกค่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือ ความเชื่อถือในการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชา

การสร้างเครือข่ายประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ เป้าหมายในการเข้าร่วมเครือข่าย การมีผลประโยชน์ตอบแทนภายในเครือข่าย ปฏิสัมพันธ์ภายในเครือข่าย ระบบบริหารจัดการ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกค่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือ เป้าหมายในการเข้าร่วมเครือข่าย

คุณภาพของผู้เรียนประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และทักษะการคิดและการทำการศึกษา โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกค่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน มีความสอดคล้องกับ

ข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมนึก การเวท (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่ารูปแบบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ($X^2 = 137.27$, $df = 153$, $X^2/df = 0.90$, $GFI = 0.98$, $AGFI = 0.97$, $Standardized\ RMR = 0.034$, $RMSEA = 0.00$) โดยรูปแบบของปัจจัยนี้อธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดการศึกษา ได้ร้อยละ 61 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของนวลแสง สุศิริ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภาคใต้ พบว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภาคใต้ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($X^2 = 569.12$ $df = 115$ $P\text{-value} = 0.000$, $X^2/df = 4.94$, $RMSEA = 0.069$ $CFI = 0.99$ $GFI = 0.93$ $AGFI = 0.90$) และสอดคล้องกับอรุณญา ชนะเพีย (2559) ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และอิทธิพลรวม พบว่า คุณภาพของผู้เรียน ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการนิเทศแบบกัลยาณมิตรแต่เป็นอิทธิพล ด้านลบ การสร้างเครือข่าย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การนำนโยบายไปปฏิบัติ และวัฒนธรรมองค์กร และอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ จากผลการวิจัยมีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ การนิเทศแบบกัลยาณมิตร แต่เป็นอิทธิพลด้านลบต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 นั้นหมายถึงถ้ามีการนิเทศติดตามมาก แม้ว่าจะเป็นการนิเทศติดตามแบบกัลยาณมิตรจะทำให้คุณภาพของผู้เรียนไม่ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าถ้าหากมีการนิเทศติดตามบ่อยๆ ครูก็ต้องเตรียมเอกสารและข้อมูลเพื่อรองรับการนิเทศติดตาม ซึ่งจะส่งผลให้ครูมีเวลาในการเตรียมเนื้อการสอน หรือเตรียมสื่อหรือไม่มีเวลาในการออกแบบการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจหรือความถนัดของผู้เรียนได้ครบถ้วน จึงทำให้คุณภาพของผู้เรียนลดลง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยหลายเรื่อง พบว่า คุณภาพของผู้เรียนนั้นได้รับอิทธิพลจากการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งการที่ครูจะสอนดีหรือไม่ การนิเทศก็เป็นส่วนหนึ่ง ถ้านิเทศมากเกินไป

เป็นผลลบ ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเท่าที่ควรก็จะส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอรุณญา ชนะเพีย (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสอดคล้องกับการศึกษาของณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า คุณภาพการสอนของครู และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ดังนั้นการที่ครูมีเวลาในการเตรียมการสอนหรือออกแบบการสอนอย่างเต็มเวลา มีเวลากับการจัดกิจกรรมการสอนให้คำปรึกษาหากเพียงพอจะส่งผลที่ดีต่อคุณภาพของผู้เรียน นอกจากนี้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ การสร้างเครือข่าย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การนำนโยบายไปปฏิบัติ และวัฒนธรรมองค์กร สอดคล้องกับการศึกษาของสุนทร กุญชร (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่า บรรยากาศส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา และการศึกษาของบุญจันทร์ สีสันต์ (2558) ที่ได้เรื่องศึกษาการพัฒนาโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จในการจัดการความรู้ของโรงเรียนในฝัน พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำองค์กร และกระบวนการจัดการความรู้ มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสำเร็จในการจัดการความรู้ และบรรยากาศองค์กร มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสำเร็จการจัดการความรู้โดยผ่านกระบวนการจัดการความรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของอรุณญา ชนะเพีย (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรม การเรียนรู้ขององค์กร การบริหารเชิงกลยุทธ์ สุขภาพองค์กร และพฤติกรรมการสอนของครู ส่งผลต่อส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน

จากผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ประกอบไปด้วยปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การนิเทศแบบกัลยาณมิตร การนำนโยบายไปปฏิบัติ การสร้างเครือข่าย

วัฒนธรรมองค์การมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีความตรงเชิงโครงสร้างทางทฤษฎี และโมเดลสมมติฐานดังที่กล่าวมา

ข้อเสนอแนะ

1. ผลจากการวิจัยพบว่า คุณภาพของผู้เรียน ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการนิเทศแบบกัลยาณมิตร แต่เป็นอิทธิพลด้านลบ นั้นหมายความว่า การนิเทศการศึกษาหากมีการปฏิบัติที่บ่อยและเข้มข้นมากเกินไปจะส่งผลด้านลบต่อคุณภาพผู้เรียนควรมีการกำหนดรูปแบบในการนิเทศและช่วงเวลาให้เกิดความเหมาะสมและพอดี

2. ผลจากการวิจัยพบว่า คุณภาพของผู้เรียน ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยการสร้างเครือข่าย และปัจจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ ในการบริหารจัดการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่าย หรือความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และต้องมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศหรือการใช้ดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือที่ทันสมัยในการจัดการศึกษา

3. ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาค่อนข้างสูง ในการตอบสนองต่องานที่เป็นนโยบายของหน่วยงานที่สังกัด หรือนโยบายของโรงเรียนในการนำนโยบายไปปฏิบัติเหมาะสมก็จะส่งผลดีต่อคุณภาพผู้เรียน

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ ถึงแม้โมเดลที่พัฒนาขึ้น จะสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แต่ผู้วิจัยต้องดำเนินการปรับโมเดล ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในการกำหนดโมเดลตามสมมติฐานจำเป็นต้องอาศัยผลการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัย ที่สนใจจึงควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องของกลุ่มนี้เพิ่มเติมต่อไป เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสนับสนุนโมเดลเชิงสาเหตุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60 ที่เหลือเป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้นำเข้าศึกษาในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุครั้งนี้ ซึ่งมีตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพึ่งตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมและควรนำมาทำการศึกษาวินิจฉัยต่อไป

3. ควรมีการนำรูปแบบบริหารการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ลงไปปฏิบัติจริงหรือกำหนดเป็นแนวทางให้สถานศึกษาได้ปฏิบัติเพื่อศึกษาผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติศักดิ์ เศรษฐพิณิจ. (2556). การนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม. ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 8 (1)
- นวลแสง สุศิริ. (2560). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภาคใต้. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 11 (1)
- บุญจันทร์ สีสันต์. (2558). โมเดลสมการโครงสร้างคุณลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วารสารราชพฤกษ์, 13 (2), 51-58.
- รัชนี อมาตยกุล. (2556). ประสบการณ์ด้านการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงเรียนเอกชน. เอกสารประกอบการบรรยาย
- สรสรเสริญ หมายสวัสดิ์. (2556). การพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียนขององค์การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1. กรุงเทพมหานครวิทยาลัยศรีปทุม.
- สายสุตา ปันตระกูลและคณะ. (2555). การศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- สุนทร กุญชร. (2558). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 14 (7).
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2551). การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในโรงเรียนนารอง. กรุงเทพมหานคร : เอส พี เค เปเปอร์ แอนด์ฟอรัม.
- สมนึก การีเวท. (2559). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559). ขับเคลื่อนประชารัฐมุ่งสู่ไทยแลนด์ 4.0, ประชาชาติธุรกิจ, หน้า 40-52.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). รายงานสภาพและปัญหาการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไปสู่การปฏิบัติผ่านระบบออนไลน์. ค้นจาก http://www.curriculum51.net/viewpage.php?t_id=200
- อรัญญา ชนะเพี้ย. (2559). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 6(3). 50-58
- Barling, J., Weber, T., & Kelloway, E.K. (1996). Effects of transformational leadership training on attitudinal and financial outcomes, *Journal of Applied Psychology*, 81(6), 827-832.
- Bass, B.M., & Riggio, R.E. (2006). *Transformational leadership (2nd ed)*. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates.
- Deal, T.E., & Kennedy, A. A : (1982). *Corporations, culture, organization*, California : Wesley.
- Handy, C.B. (2009). *Gods of management : The changing work of organizations*. London : Souvenir.
- Best, J.W. (1981). *Research in education (3rd ed)*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of education*. New York : McGraw-Hill Book.
- Daft, R.L. (2001). *Organization theory and design*. California : South Western College Publishing.
- Handy, C.B. (2009). *Gods of management: The changing work of organizations*. London : Souvenir.
- Keeves, P.J. (1988). *Educational research, methodology, and measurement : An international handbook*. Oxford : Pergamon press,
- Laudon, K.C., & Laudon, J.P. (2004). *Management information systems: organization and technology*. New York : McMillan.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 140, 1-55.
- Yamane, T. (1973). *Statistics : An introductory analysis. (3rd ed)* NewYork : Harper and Row.